

Ang Basahon ni Daniel - Numero Kapitoan ug Pito

Pagbutyag sa Propetikong Pagkaparehas: Ang Laodiceanhong Adventismo sa 1863 ug ang Biblikanhong Tipolohiya

Jeff Pippenger
2024-02-10

Ang pagsukol sa Laodiceanong Adventismo niadtong 1863, gisimbolohan pinaagi sa tunglo nga gipahayag batok sa pagtukod pag-usab sa Jerico.

Ug niadtong panahona gipasumpa sila ni Josue, nga nagaingon: Tinunglo ang tawo sa atubangan sa Ginoo nga motindog ug magatukod niining siyudad sa Jerico; ibutang niya ang patukoranan niini pinaagi sa iyang kamagulangang anak, ug pinaagi sa iyang kamanghuran nga anak pagapatindogon niya ang mga ganghaan niini. Josue 6:26.

Ang pagsukol sa Laodicean nga Adventismo niadtong 1863, gisimbolohan pinaagi sa mga magtutukod nga nagsalikway sa pamag-angng bato.

Si Jesus miingon kanila, Wala ba gayud kamo makabasa sa mga kasulatan: Ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod, mao kini ang nahimong pangulong bato sa pamag-ang; kini gikan sa Ginoo, ug kahibulongan kini sa among mga mata? Busa magaingon ako kaninyo, Ang gingharian sa Dios kuhaon gikan kaninyo, ug ihatag ngadto sa usa ka nasud nga magapamunga sa mga bunga niini. Mateo 21:42, 43.

Ang pagrebelde sa Laodiceanong Adventismo niadtong 1863 gipatipihan pinaagi sa bulawang nating baka ni Aaron.

Kay sila miingon kanako, Paghimoa kami ug mga dios, nga mouna kanamo; kay mahitungod niining si Moises, ang tawo nga nagdala kanamo paggawas gikan sa yuta sa Egipto, wala kami mahibalo kon unsa na ang nahitabo kaniya. Ug ako miingon kanila, Bisan kinsa nga adunay bulawan, pabaklasa sila niini. Busa gihatag nila kini kanako; unya akong gilabay kini ngadto sa kalayo, ug migula kining nating baka. Ug sa pagkakita ni Moises nga ang katawohan hubo; (kay gihuboan sila ni Aaron alang sa ilang kaulawan sa atubangan sa ilang mga kaaway). Exodo 32:23–25.

Ang pagrebelde sa Adbentismo sa Laodicea niadtong 1863 gitipohan pinaagi sa duha ka bulawang nating baka ni Jeroboam.

Kon kini nga katawhan motungas aron sa paghalad sa mga halad didto sa balay ni Jehova sa Jerusalem, nan ang kasingkasing niining katawhan mobalik pag-usab ngadto sa ilang ginoo, bisan ngadto kang Rehoboam nga hari sa Juda, ug patyon nila ako, ug mobalik sila pag-usab ngadto kang Rehoboam nga hari sa Juda. Busa ang hari mikuha ug tambag, ug naghimo ug duruha ka nating vaca nga bulawan, ug miingon kanila, Labihan na alang kaninyo ang pagtungas ngadto sa Jerusalem: ania karon ang imong mga dios, Oh Israel, nga nagdala

kanimo gikan sa yuta sa Egipto. Ug iyang gibutang ang usa sa Bethel, ug ang usa pa gibutang niya sa Dan. 1 Mga Hari 12:27–29.

Ang pagrebelde sa Adventismo sa Laodicea niadtong 1863 gitipohan pinaagi sa propeta gikan sa Juda nga namatay tali sa asno ug sa leon.

Ug nahitabo, tapos na siya makakaon ug tinapay, ug tapos na siya makainom, nga iyang gisillahan alang kaniya ang asno, sa ato pa, alang sa propeta nga iyang gipabalik. Ug sa diha nga siya milakaw na, usa ka leon misugat kaniya sa dalan, ug mipatay kaniya: ug ang iyang patayng lawas nahulog sa dalan, ug ang asno nagtindog tupad niini, ug ang leon usab nagtindog tupad sa patayng lawas. 1 Mga Hari 13:23, 24.

Ang pagrebelde sa Laodiceanong Adventismo niadtong 1863, gikatipohan pinaagi sa ikanapulong pagsulay sa karaang Israel nga maoy sinugdanan sa ilang pagpanglangyaw didto sa kamingawan.

Apan ingon sa pagkatinuod nga ako buhi, ang tibuok yuta mapuno sa himaya sa Ginoo. Tungod kay kining tanan nga mga tawo nga nakakita sa akong himaya ug sa akong mga milagro nga akong gibuhay didto sa Ehipto ug sa kamingawan, ug nakasulay kanako karon sa napulo na ka higayon, ug wala mamati sa akong tingog; sa pagkatinuod dili nila makita ang yuta nga akong gipanumpaan ngadto sa ilang mga amahan, ni may bisan kinsa kanila nga nakapukaw sa akong kasuko nga makakita niini: Apan ang akong alagad nga si Caleb, tungod kay siya may laing espiritu uban kaniya ug misunod kanako sa hingpit, siya akong dad-on ngadto sa yuta diin siya miadto; ug ang iyang kaliwat makapanag-iya niini. Mga Numero 14:21–23.

Ang apostol nga si Pablo nagtudlo:

Karon kining tanang mga butanga nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan; ug kini gisulat alang sa atong pagpahimangno, sa ibabaw namo nga gikaabtan sa mga katapusan sa kalibotan. 1 Corinto 10:11.

Sa pagkomento bahin nianang prinsipyo sa pagtagna, si Sister White miingon:

“Ang matag usa sa karaang mga propeta namulong dili kaayo alang sa ilang kaugalingong panahon kondili alang sa ato, busa ang ilang pagpanagna may gahum alang kanato. ‘Karon kining tanan nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan: ug kini gisulat alang sa atong pagpahimangno, kang kinsa miabut ang mga katapusan sa kalibotan.’ 1 Corinto 10:11. ‘Dili ngadto sa ilang kaugalingon, kondili ngadto kanato sila nag-alagad sa mga butang, nga karon gipahibalo kaninyo pinaagi niadtong mga nagwali sa ebanghelyo kaninyo uban sa Espiritu Santo nga gipadala gikan sa langit; mga butang nga gitinguha sa mga manulonda nga masud-ong.’ 1 Pedro 1:12....

“Ang Biblia nagtigom ug nagbugkos sa tingub sa iyang mga bahandi alang niining kataposang kaliwatan. Ang tanang dagkung mga hitabo ug matinahuron nga mga transaksyon sa kasaysayan sa Daang Tugon nahitabo na, ug nagakahitabo karon pag-usab, sa iglesia niining ulahing mga adlaw.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

Ang mensahe sa ulahing ulan, sumala kang Isaias, usa ka mensahe; kay iyang gipaila nga ang mga daotan magdumili sa pagpatalinghog niini, ug iyang gihulagway kana nga mensahe ingon nga “lina ibabaw sa lina”.

Kinsa man ang iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa man ang iyang pasabton sa pagtulon-an? sila ba nga gipaninghoy na gikan sa gatas, ug gikuha na gikan sa mga suso. Kay ang sugo kinahanglan ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; lina ibabaw sa lina, lina ibabaw sa lina; dinhi diyutay, ug didto diyutay: Kay pinaagi sa mga ngabil nga nag-utingkag ug sa laing pinulongan siya mosulti niining katawohan. Kang kinsa siya miingon, Mao kini ang kapahulayan nga pinaagi niini inyong mapapahulay ang gikapuyan; ug mao kini ang pagpahayahay: apan sila dili buot mamati. Apan ang pulong sa Ginoo alang kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; lina ibabaw sa lina, lina ibabaw sa lina; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug mabunggo, ug mabitik, ug madakpan. Isaias 28:9–13.

Sa unom ka lina nga atong bag-o lang giila, ug adunay, sa pagkatinuod, uban pa nga wala nato hisgoti, ang usa naghatag og paghatag-diin sa 1863, ingon nga katapusan sa usa ka nagpadayon nga pagsulay nga mitultol ngadto sa paglatagaw sa kamingawan. Duha naghatag og paghatag-diin sa usa ka kanhing katawhan sa pakigsaad nga gilabyan ug gipulihan sa usa ka bag-ong piniling katawhan. Ang usa nagtimaan sa usa ka tunglo batok sa pagtukod pag-usab sa usa ka butang nga gituyo nga pabiling guba ug gibiyaan ilalom sa tunglo sa Dios sumala sa nahimutangan niini, ug ang lain nagtimaan sa usa ka tunglo batok sa pagbalik ngadto sa dapit diin gidid-an ka sa pag-adto. Duha naghatag og mga pananglitan sa mga peke nga hulad sa duha ka papan sa Napulo ka Sugo, nga nagrepresentar sa duha ka papan ni Habakkuk.

Ang bulawang mga nating baka ni Aaron ug ni Jeroboam nagrepresentar sa usa ka mini nga hulagway sa pangabugho, nga nagrepresentar sa mini nga tsart sa 1863. Sa dihang pagahiuson, ang duha ka mga saksi ni Aaron ug ni Jeroboam nagatudlo nga ang duha ka mga papan ni Habakkuk nagrepresentar sa usa ka papan, sa mao gayud nga paagi nga ang duha ka mga papan sa Napulo ka mga Sugo nagrepresentar sa usa ka balaod sa Dios. Sa tingub nahimo silang usa ka simbolo, nga gilangkuban sa duha sa dihang sila pagahiuson. Ang mao nga mga dinamikang tagnaon sa duha ka mga papan sa balaod sa Dios anaa sa duha ka mga papan ni Habakkuk, ug sa tingub ang mga mini ni Aaron ug ni Jeroboam naghisgot nianang panghitabong tagnaon.

Ang unang kaliwatan sa Adventismo gihulagway pinaagi sa larawan sa pangabugho diha sa Ezekiel kapitulo otso. Ang panan-awon nga nagsugod sa ikalimang adlaw, sa ikaunom nga bulan sa ikaunom nga tuig diha sa kapitulo otso sa Ezekiel, nagapadayon ngadto sa kapitulo nuwebe, diin girepresentar ang pagtimri sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Sa paghisgot sa hulagway sa pagtimri sa kapitulo nuwebe, gilakip ni Sister White ang hiyas sa kinaiya sa Dios nga nagaila nga sa ikatulo ug ikaupat nga kaliwatan ang Dios magahukom niadtong mga masupilon. Busa iyang giapil ang kamatuoran nga tuwirang nalangkit sa ikaduhang sugo, nga mao ang sugo nga nagdili sa pagsimba sa mga diosdios, sama sa bulawang mga nating baka ni Aaron ug ni Jeroboam.

“Ug iyang gitawag ang tawo nga sinul-oban sa lino, nga may sudlanan sa tinta sa magsusulat sa iyang kiliran; ug ang Ginoo miingon kaniya, Lakaw latas sa taliwala sa siyudad, latas sa

taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanghupaw ug nagatu-aw tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat sa taliwala niana. Ug sa uban Siya miingon samtang ako nakadungog, Sumunod kamo kaniya latas sa siyudad, ug panghampaka: ayaw pagpasayloa sa inyong mata, ni malooy kamo: laglaga sa hingpit ang tigulang ug batan-on, ang mga ulay, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagduol sa bisan kinsang tawo nga adunay timaan; ug magsugod kamo sa Akong balaang puloy-anan. Unya sila misugod sa mga tigulang nga tawo nga didto sa atubangan sa balay.”

“Si Jesus hapit na mobiya sa luklukan sa kalooy sa langitnong santuwaryo aron magsul-ob sa mga sapot sa panimalos ug ibubo ang Iyang kapungot diha sa mga paghukom batok niadtong wala motubag sa kahayag nga gihatag sa Dios kanila. ‘Tungod kay ang silot batok sa dautang buhat wala ipatuman sa madali, busa ang kasingkasing sa mga anak sa mga tawo hingpit nga nahimutang diha kanila sa pagbuhat ug dautan.’ Imbis nga mapahinay sila pinaagi sa pailub ug sa hataas nga pag-antus nga gipakita sa Ginoo ngadto kanila, kadtong wala mahadlok sa Dios ug wala mahigugma sa kamatuoran nagpalig-on sa ilang mga kasingkasing sa ilang dautang dalan. Apan adunay mga utlanan bisan pa sa pagkamainantuson sa Dios, ug daghan ang milapas gayud niining mga utlanan. Ilang gilapas ang mga utlanan sa grasya, ug busa ang Dios kinahanglan nga molihok ug ipanalipdan ang Iyang kaugalingong dungog.

“Mahitungod sa mga Amorehanon miingon ang Ginoo: ‘Sa ikaupat nga kaliwatan mobalik sila nganhi pag-usab: kay ang pagkadaotan sa mga Amorehanon wala pa mapuno.’ Bisan tuod kining nasora iladong kaayo tungod sa iyang pagsimba sa mga diosdios ug sa iyang pagkadunot, wala pa niini mapuno ang copa sa iyang pagkadaotan, ug ang Dios dili pa mohatag ug sugo alang sa hingpit nilang pagkalaglag. Ang katawhan kinahanglan makakita sa diosnong gahum nga ikapadayag sa tin-aw ug iladong paagi, aron sila mahibilin nga walay ikapangatarongan. Ang maloloy-ong Magbubuhat andam nga magmapailubon sa ilang pagkadaotan hangtod sa ikaupat nga kaliwatan. Unya, kon walay makita nga kausaban ngadto sa labi pang maayo, ang Iyang mga paghukom mopadangat kanila.”

“Uban sa dili masayop nga katukma ang Walay Kinutoban nagapadayon sa pag-isip sa tanang mga nasod. Samtang ang Iyang kalooy gitanyag uban sa mga tawag sa paghinulsol, kini nga husay magapabiling bukas; apan sa dihang ang mga ihap moabot na sa usa ka tino nga gidaghanon nga gitakda sa Dios, magsugod ang pag-alagad sa Iyang kapungot. Ang husay pagatakyupan na. Ang balaang pailub mohunong. Wala nay paghangyo sa kalooy alang kanila.”

“Ang manalagna, samtang nagtan-aw sa mga katuigan nga moagi, nakita sa iyang panan-aw kining panahona. Ang mga nasod niining panahona maoy nakadawat sa mga kalooy nga wala pa gayoy ikatandi. Ang labing pinili sa mga panalangin sa langit gihatag kanila, apan ang nagkadaghang pagkamapahitas-on, kahakog, pagsimba sa mga diosdios, pagyubit sa Dios, ug ubos nga pagkadili mapasalamaton nahisulat batok kanila. Sila sa madali nagapanirado sa ilang husay uban sa Dios.

“Apan ang hinungdan nga ako mokurog mao ang kamatuoran nga kadtong mga nakadawat sa labing daghang kahayag ug mga pribilehiyo nahugawan sa nagalungtad nga kasal-anan. Naimpluwensiyahan sa mga dili matarong nga naglibot kanila, daghan, bisan pa sa mga

nagaangkon sa kamatuoran, nangabugnaw ug nadala sa kusog nga sulog sa daotan. Ang kinatibuk-ang pagtamay nga ipinaagi batok sa tinuod nga pagkadiosnon ug pagkabalaan maoy nagdala niadtong wala magpabiling suod nga nakigdugtong sa Dios sa pagkawala sa ilang pagtahod sa Iyang balaod. Kon sila nagsunod sa kahayag ug nagtuman sa kamatuoran gikan sa kasingkasing, kining balaan nga balaod unta makita nila nga labi pang bililhon sa dihang kini pagatamayon ug isalikway. Samtang ang kawalay-pagtahod sa balaod sa Dios labi pang dayag nga makita, ang linya sa pagkalain tali sa mga nagabantay niini ug sa kalibotan labi pang matin-aw nga maila. Ang gugma alang sa balaang mga sugo nagadugang sa usa ka hut-ong sumala sa pagdugang sa pagtamay batok kanila sa laing hut-ong.”

“Ang krisis sa dili madugay moabut na. Ang mga numero nga paspas nga nagkadaghan nagpakita nga ang panahon sa pagduaw sa Dios hapit na moabot. Bisan pa nga dili Siya buot mosilot, apan mosilot gayud Siya, ug kana sa madali. Ang mga nagalakaw diha sa kahayag makakita sa mga timailhan sa nagasingabot nga katalagman; apan dili sila maglingkod sa kahilom, nga walay kabalaka, samtang nagapaabut sa pagkalaglag, nga nagalipay sa ilang kaugalingon pinaagi sa pagtuo nga panalipdan sa Dios ang Iyang katawhan sa adlaw sa pagduaw. Dili gayud kana mao. Kinahanglan nilang masabtan nga ilang katungdanan ang maningkamot nga mapinadayunon sa pagluwas sa uban, nga nagatan-aw uban sa malig-on nga pagtuo ngadto sa Dios alang sa tabang. ‘Ang mainiton ug mabaskugong pag-ampo sa matarung nga tawo adunay dakung gahum.’”

“Ang lebadura sa pagkadiosnon wala pa hingpit nga mawad-an sa iyang gahum. Sa panahon nga ang katalagman ug pagkaluya sa iglesia maoy labing dako, ang gamayng pundok nga nagabarog diha sa kahayag magapanghupaw ug magapanaghoy tungod sa mga dulumtanan nga ginahimo sa yuta. Apan ilabi na gayud nga ang ilang mga pag-ampo mosaka alang sa iglesia tungod kay ang mga sakop niini nagabuhat sumala sa binuhatan sa kalibotan.

“Ang mainiton nga mga pag-ampo niining matinumang pipila dili mahimong kawang. Sa diha nga ang Ginoo mogula ingon nga usa ka maninimalos, moanhi usab Siya ingon nga maglalaban sa tanan niadtong nagbantay sa pagtuo diha sa kaputli niini ug nagtipig sa ilang kaugalingon nga walay buling gikan sa kalibutan. Niining panahona nga ang Dios nagsaad sa pagpanimalos alang sa Iyang kaugalingong mga pinili, nga nagtuaw ngadto Kaniya sa adlaw ug gabii, bisan pa ug Siya nagpailub kanila sa hataas nga panahon.

“Ang sugo mao kini: ‘Lumatas ka sa taliwala sa ciudad, sa taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanghupaw ug nanagtu-aw tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat sa taliwala niini.’ Kining mga nagapanghupaw ug nagatu-aw nagapadayag sa mga pulong sa kinabuhi; nanagdumili sila, nanambag, ug nagpakilooy. Ang uban nga nanagpasipala sa Dios naghinulsol ug nagpaubos sa ilang mga kasingkasing sa atubangan Niya. Apan ang himaya sa Ginoo mibulag na gikan sa Israel; bisan pa nga daghan sa gihapon ang nagpadayon sa mga porma sa relihiyon, ang Iyang gahum ug presensya wala na diha.” Testimonies, tomo 5, 207–210.

Aron sa hustong pagbahinbahin sa panan-awon bahin sa pagtimri ingon sa gipadayag ni Ezekiel, mahinungdanon ang pagsabot sa upat ka kaliwatan sa Adventismo. Gisugdan ni Sister White ang tudling nga atong gipili pinaagi sa direkta nga paghisgot sa Ezekiel kapitulo nuebe, ug ang bahin

usab nga atong gipili natapos pinaagi sa usa ka direkta nga paghisgot sa Ezekiel kapitulo nuebe. Sa maong tudling nagaingon siya mahitungod kang Ezekiel, “Ang manalagna, samtang nagtan-aw ngadto sa mga kapanahonan, nakita sa iyang panan-aw kining panahona nga gipakita sa iyang atubangan.” Nakita ni Ezekiel ang mga kahimtang nga nagakahitabo panahon sa pagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo.

Sa miaging artikulo atong gipaila, pinaagi sa tulo ka piho nga mga pahayag gikan sa Espiritu sa Tagna, nga ang “mga hubog sa Ephraim” ni Isaias, nga dinhi niining tekstoha giila ingon nga ang “mga tigulang nga mga tawo,” ug nga sa duha ka mga pahayag nagrepresentar sa pagpangulo sa Jerusalem (Adventismo), dili makakita nga aduna pay usa ka gamhanang pagpadayag sa gahum sa Dios sama sa nahaunang mga tuig. Niini nga tekstoha, ang maong pagpadayag gayud sa gahum sa Dios nga ilang gidumilian nga makita mahitabo ingon nga kabahin sa balaang paghukom nga ipahamtang batok kanila, kay gipahayag man nga, “the people were to see the divine power manifested in a marked manner, that they might be left without excuse.”

Ang Adventismo sa Laodicea nagdumili sa pagtan-aw sa pagpadayag sa ulahing ulan nga misugod sa pagwisik niadtong Septiyembre 11, 2001, apan ilang makita ang kinatumyan nianang ulan inig-usab sa mensahe sa Tunga-tungang Pagtu-aw sa katapusang mga adlaw. Kana nga mensahe mao ang Islam sa ikatulong Kaalaotan. Wala ba tan-awa sa pagpangulo sa karaang Israel, nga bag-o pa lang naglansang sa ilang Mesiyas sa krus, ang pagbubo sa Balaang Espiritu sa Pentecostes?

Ang teksto nagaila sa iglesia, nga sumala sa konteksto gihulagway ni Ezekiel ingon nga Jerusalem, ug ang mga sakop sulod sa iglesia (Jerusalem) gikomparar sa usa ka “gagmay’ng pundok,” nga giila usab ingon nga sila “nga nagalakaw diha sa kahayag,” ug mao ang “matinumanong pipila.” Ang Biblia nagtudlo nga “daghan” ang tinawag, apan “pipila” ang pinili. Ang hilisgutan sa teksto naglakip sa kapungot sa Dios nga ipahamtang ibabaw sa Iyang katawhan. Ang katawhan maoy nagdala sa ilang hukom ibabaw sa ilang kaugalingon, apan ang Dios tin-aw sa pagpasiugda nga ang Iyang mga manulonda mao ang nagatuman sa buluhaton sa paglaglag. Ang Dios dili gayud mamakak, ug Iyang gisaad nga Siya mao ang nagadu-aw sa kasal-anan sa mga tawo hangtod sa ikatolo ug ikaupat nga kaliwatan. Ang pag-ingon nga ang pagpatuman sa hukom ikahatag kang bisan kinsa gawas sa Dios mao ang paglimod sa Iyang kinaiya, ug nagpasabot nga Siya usa ka bakakon.

Ang pahayag nag-ila nga sa dihang ang mga manlalaglag nga mga manulunda sa Ezekiel magsugod sa paglabay sa Jerusalem, didto na magsugod “ang ministeryo sa Iyang kapungot.” Ang kapungot sa Dios magsugod sa Jerusalem, nga mao ang Iyang iglesia, nga mao ang Laodiceanong Adventismo.

Kay ang panahon miabut na nga ang paghukom kinahanglan magsugod sa balay sa Dios; ug kon kini magsugod una kanato, unsa kaha ang katapusan niadtong wala magtuman sa ebanghelyo sa Dios? 1 Pedro 4:17.

Ang kaligutgut sa Dios pagatumanon pinaagi sa mga manulonda sa Dios, ug sa diha nga magsugod ang ilang buluhaton, sila gisugo sa “paglatos,” sa tanan ug sa “ayaw pagpagawas sa inyong mata,

ni magbaton kamo ug kalooy: laglaga sa hingpit ang tigulang ug ang batan-on, ang mga ulay, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagduol sa bisan kinsang tawhana nga anaa kaniya ang timaan; ug sugdi sa Akong balaang puloy-anan.” Ang kaligutgut sa Dios ipatuman pinaagi sa balaang mga manulonda, ug ang punto nga gusto natong ilhon dinhi mao nga ang pagsugod sa ministryo sa kaligutgut sa Dios pagatumanon sa ikaupat nga kaliwatan.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

Ug mahitabo sa adlaw sa halad ni Jehova, nga silotan ko ang mga principe, ug ang mga anak sa hari, ug ang tanan nga nagsul-ob ug lain nga sapot. Niadtong maong adlaw usab silotan ko ang tanang molukso sa pultahan, nga nagapuno sa mga balay sa ilang mga agalon sa kapintas ug limbong. Ug mahitabo niadtong adlaw, nagaingon si Jehova, nga may tingog sa pagtu-aw gikan sa ganghaan sa isda, ug pagminatay gikan sa ikaduha, ug dakung pagkadugmok gikan sa kabungtoran. Panaghoy, kamong mga pumoluyo sa Maktesh, kay ang tanang katawhan nga magpapatigayon pagalaglagon; ang tanang nagadala ug salapi pagaputlon. Ug mahitabo niadtong panahona, nga sulondon ko ang Jerusalem pinaagi sa mga suga, ug silotan ang mga tawo nga nahimutang diha sa ilang latak; nga nagaingon sulod sa ilang kasingkasing, Si Jehova dili magabuhat ug maayo, ni magabuhat siya ug dautan. Zephaniah 1:8–12.